

Provincias: Un trimestre . 0'75 ptas.

Extranjero: Un año . . 6'00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

DE LLUBÍ

Una de dues: O es batle heurá de privá de tocá y cantá sa ximbomba pe se vía publicá o mos ne heurem d'anà a «vivir por los campos» y cas contrari «que no se cumplan ninguno de los dos mandatos»; mos veurem obligats en veure, que s'entregue sa fosca a possá es cap a dins una aufabi y tenirley tote sa vertlada. Això es si es que no volguem morí locos, perque aquí tenim en Pep «Sope» y uns cuants compagneros seus qu'hán pres es divertiment de cada vespre sorti cantant y tocant (sa ximbomba s'entén) y arriban que mos posan un cap com una olla.

Y s'ha de tení en conta que tenen una! veu com un.... rossinyol pues se cert que si no canten a l'Iglesia es porque no son amics del Rectò.

Antes d'acabá vos vuy di que si en Pep se ha fet cantadó y tocadó.... de ximbomba no heu teniu que trobá estrany ja que fa mes de dos mesos que te s'atlotà a Palma, y poren està ben segús que si na Margalida fos per Llubi, ni amb unes pinses el podrian agafá pes carrés.

EN TONI

DE BINISALEM

Un viudo que a consecuenci de sa grippe li morí sa dona va pensá tornarsé casá y a propòsit va afínà una dona que ja es viuda y te dos infants.

Cert dia cuant jo passava pes domicili de aquesta mateixa dona y a las deu des vespre sent per una finestra de persianas tancadas d'aquesta casa sa siguent conversa:—¿Cuants d'infants tens tú? respondent un:—Un parey. —¿Y cuants d'anys tens? —Trenta y un parey mes, torná di ell y seguit aquestas glosas jo m'enrevanava de fret y men vaix anà d'aquell lloc.

Es dia siguent (segons he sabut) la invitá a anà an es poble d'ell, fentli s'obsequi que queria es cás, mentras que comensaren a presentarsé nins y ninas y més ninas hasta an es número de set (y això que no hay eran tots) y ella cuant ve tantas d'imatzes exclamá:

—¿Y que son tots teus? (Oh estimada meua!) —Nom'havías dit qu'en téns un parey normés?

—Es que jo no som brevetjadó, contestá es viudo amb molta frescura.

—Digués idó que si per gonyá lo que donan de fé un parey de sabatas n'has de fe tantas com infants tens, ja'hu deuen assé primas sas llescas!

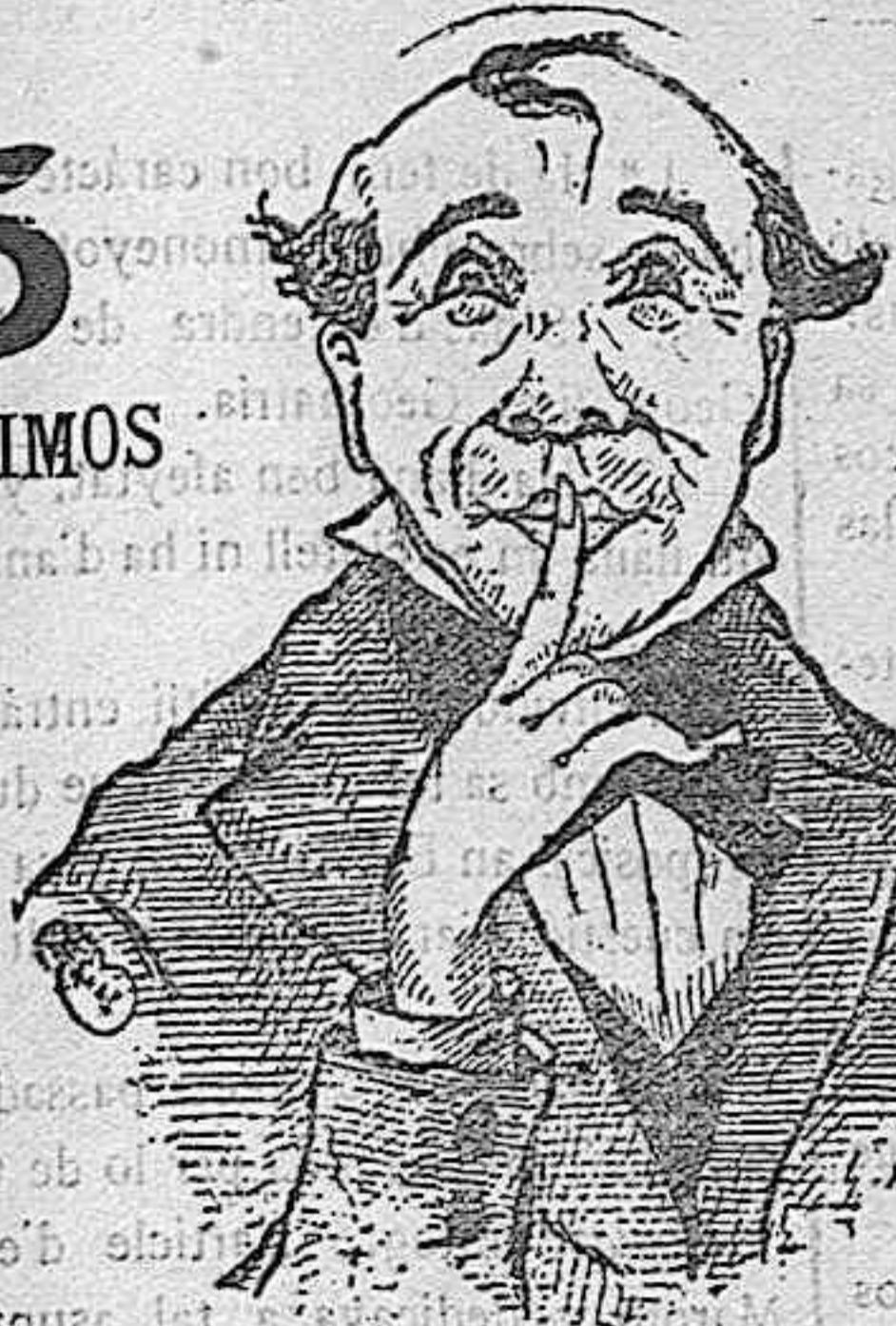
UN VEINAT

DE POLLensa

An es ruedo de sa Almoina, o per milló dipes de sa Taverna de «Ca'n Pep Serra», habita en sos seus pares y jermans una joveneita apropiada Geroni.

S'anomenada atlota, es digna de compassió pues te un pare qu'es tan barrut, que no te consideració alguna en sos seus infants, y que de una certa pellisa que li doná la deixá estormeyada.

Y voltros me preguntareu, quins són es motius?, y jo en clares y poques paraulas vos reteveré es fet.

Un mata ratas

Y no podia assé de menos. S'Alcalde d'es poblet, fé de veure es secretari de s'Ajuntament y l'entimá a que escrigués un bando que vengués a dí lo siguiente:

«Jo, Pau Piu Peu, Alcalde constitucional d'aquest poble, faitx a sobre an es meu distinjít vecindari, que dats ets finnumerables abusos que se venen notant per part de sas ratas, he acordat amb unió de tots es demés sensats concejals que voltros tengueren a bé elejí, notificaryós que tota aquella persona que vulgui matá ratas no té més que passá per sa Casa Consistorial, y pot demaná tot cuant vulgui a s'Ajuntament y sa seva boca será mesura».

Es Secretari agafá una ploma; que per desgraci no tenia plomí, y después d'haverni posat un se disposá escriure es consabut bando, y poc temps después un saitx molt barbut heu pregonava amb'alta veu pes carré.

El Sent Vacota que bevia un tassonet de seca heu sentí, y com qu'ell sempre ha estat molt aficionat a matá ratas, se pegá un cop tant fort an es front que fé alsá es cap a tots es que seyan a dins es cafè, y se digué:

—Y jó seré tant beneit que no tendré una idea per exterminá aquestas ratas?

Y dit y fet prengué es portal ahont vā essé aturat lògicament per l'amo d'es cafè per sa verje causa que sen anaya sense pagá sa seca qu'havia beguda. Pagá y parti a caseua, ahont se vestí amb sa milló roba que tengué, y s'entregá a ca's senyó Batle demanant per ell. Li dugueren qu'era a ses Casas de la Vila y es diríjí allá, y después d'una hora d'espera se presentá a devant ell es dignissim senyó Alcalde, y li demaná quins motius el duyen alla, a lo que contestá el Sent Vacota:

—Idó sabrá que venia per matá ratas.

—¡Ah! Idó demanau lo que vulgueu, sa vostra boca será medida.

—Idó lo primé de tot venguen cent pessetas.

Li daren ses cent pessetas, y continuá:

—Ara venga una caldera que sia grossa.

Li dugueren una caldera mes grossa qu'es campana de la Seu y cuant la tengué añadí:

—Ara venga una guinaveta y un devantal.

Li dugueren sa guinaveta y es devantal. Se possá es devental, agafá es guinavet amb sa ma dreta, y se posá sa caldera abaix d'es seus peus, y preparat així va exclama:

—Y ara vengan sas ratas.

PEP NOV

DEL TEMPS

Debut d'una monumental Compañía de Teresetas, y demostració d'es contundent èxit qu'hán tengut.

Tenda de mobles
d'en GUIEM CALVO

Carri de sa Rectoria, 16—SOLLER

Tallé de fusteria y mobles
Mobles de maderas sanas,
fabricats en tal Tallé.
També fan de lo més bé
portas, somiers y persianas.
Heu fan tot de lo milló:
Baratura y perfacció.

De sa Regió

DE PALMA

Molt amable y distinjít directò d'EN XERRIM. sup v'olsera que obre eup regne. Com que per mi'v assé un gran entusiasma es lógrá sa victori de sa batalla que vaix tení amb en Guell Bruticis, derrota que li causá en part es seu amic protectó escaldat qu'en agafá sa coua des porc y escriura cuatro bejenadas ja estava llest. Idó venc a bé a suplicarli se digni posá a demunt es seu humorístic periodic lo siguiente:

Que trobantme en condicions insuperables per poré lutxá en contra d'aquesta Pinta autó d'ets articles foc y fumosos, li faitx a sobre qu'en tení ganes d'escriure ho'hu carregui a un altre que so firmi amb so seu propí nom y si tantes ganes te d'escriure en contra meva que me citi una campanya sa qu'ell vulgui y l'hey batiré qualsevol sia s'assunto.

Supós que m'acceptará es reto encara que s'abrigue cert que li tenc de parlá d'un viatje que vá fé a Valencia, des cotó de sas oreyas y també de sa cohida que sen vā dú cuant vulgué fé de Belmonte y per final tractarem de S'hort des Francés y mil cosas mes.

Amb tot lo dit el saluda es seu amic

PEP NADAL

Palma Febré de 1919.

DE MANACÓ

Es Corresponsal d'EN XERRIM d'aquesta població fa a sobre a s'autó d'un escrit que va trobá a dins sa finestra de caseua dijous de la setmana passada que fassi de vorel per podé descifrar varijs paraules intelijibles que no se entenen ni en mallorquí ni en castellà, y una volta analisadas se podrá publicá aquest escrit que sa refereix a dues joyes de pes Barracá y es carré de ca's Diné.

SA rumoretja per aquí que un pare de infants, y que per cert te done s'ha declarat Tenorio y fa conquistas a granel, totas ellas dignes de mencioná ja qu'es cas es com a raro.

Aquest tipo o Tenorio ha tengut sa santa manya de se anemorá de una manera etsorbitant a una bella Dulcinea que ja an aquest moment com a recor y apreci d'es dit senyó du penjadas unas recadas de molt de való y de bastant de gust, segons me digué sa meva amiga veinada que tot heu sap.

Té tanta de manya aquest tio que malament no hague estat maya Barcelona, sap que na «Barcelona» es molt bona y així heu demonstrat es seus fets, o sigue es dematins a «Ca's Porqué» cuant juntets saborején es cafetet y altres vegadas an es carré de Diana y de tant en quant per devés Palma cada vegada qu'un dels te qu'anari per forses màjols.

(Acabarà)

FELIP

DE POLLensa

An es ruedo de sa Almoina, o per milló dipes de sa Taverna de «Ca'n Pep Serra», habita en sos seus pares y jermans una joveneita apropiada Geroni.

S'anomenada atlota, es digna de compassió pues te un pare qu'es tan barrut, que no te consideració alguna en sos seus infants, y que de una certa pellisa que li doná la deixá estormeyada.

Y voltros me preguntareu, quins són es motius?, y jo en clares y poques paraulas vos reteveré es fet.

Na Geroni couversave amb un jovenet y a s'ompare li arribá an es seus sentits aquesta notici, y li va fe a ella un sermó monumental diguentí que sa seva edat encara no'hu permetia. Sa pobre atlota pronte sen vá olvidá y es cap d'una semana segui es mateix rumbo. S'ompare s'en torná teme, y per mes desgraci un dia els se trobá a tots dos an es grifó que feyan sa xerredeta mentres sa jerra se omplia. Goitá s'ompare y trobársé amb aquell espectacle y na Geroni fermersen que s'ompare els se míra va essé un segundo, y se dirí i immediatament cap a caseua, y encara no havia arribat an es portal cuant s'ompare ja li v'havé calat busfatada acompañada d'una dotsena més fins que la deixá estormeyada y li varen havé de fé torná en si en fregues de canya, fent de metje un tal Barbé.

Per lo tant l'amo'n renoué calmauvós aquest geniot porque moguent bujot vos dirán seregaté.

DE BUNYOLA

(Acabament)

Pau.—Si que tendrás bon acudit. Així no podrán di que li haguis pegat amb arma. —Quèvedo.—Que no veus que, en que paresca un bobo som cent mil pics mes viu qu'ell. Ell de fe es beneit no fan paga res, y después de tot mire quines benytures m'escriu a ses atlotes. —Pero es un bell jove y no es dolent. —¿Que dius que no es dolent? —Vol d' trobes que es fet que va fé es dia de Sant Sebastià está ben fet. —Y que va fé? —Idó sabras que pujave de s'esteció un jove acompañat y ell y quatre mes devellaven amb un carro y per casualitat a dins es carro hey va havé fuyas y tronxos de cols y cuant v'assé an es seu andret los va tirá una grapatoda de tronxos y fuyas a demunt ell. —Jo el tenia per bon jove, però an aixó no'hu lá mes qu'un descarat, un poca cosa, un que no ha volgut aprenda se educació qu'ets seus pares li han donada. —Idó guardet d'ell.

ES TEU AMIC QUEVEDO

DE MANCÓ

BARRABASSADA TURCA

De tal se pot calificá lo que sotcehi dimars de la setmana passada dins l'iglesi d'aquest poble.

Aferrauvos fort y escoltau: Estava un capellá de Seúva tranquilament confessant varies personas que havian solicitat es seus servis, cuant de rebent sortí es Rectó de dedins la sacristia, més inflat qu'un calapot y en mes furia qu'un Miura qu'amollen des xiquero y enquerantse amb aquella gent «a boca de jarro» los va enteserrá aquesta pindola: Vos fas a saber qu'aquest sacerdot qu'está dins es confessionari no té permis per confessá, y, per lo tant, sa vostre confissió no serveix. Quant es presents sentiren aquesta moscata quedaren de pedra. Es confessó, carregat de prudenci aguanta tal calabruixada, sense contestá, pero no be es Rectó hagué girat s'esquena los digué. Si es vostro Rectó va fluix de cap, no's culpa meva. Sa confessió qu'heu feta es válida porque jo estic degudament autorisat per conferir y ja qu'ell me lleva es medi de darvos la comunió aqui, qui vulge, pot veni a sa capella de ses monjes y la rebrá. Tothom acudi allá.

Noltros no volem saber quin des dos sacerdot te rahó, pero criticam severament sa forme, lloc y hora d'klärar tals assuntos que fan poc favó a sa Religió, la cual aquí no ha mesté d' aquestas sempentes porque desde que tenim tan bon pastó reine'tal desgavallament a sa casa de Deu que no hey ha pañy qui's serv, y ha d'arribá es dia que sa assisténcia de ses funcions religiosas sa compondrà de Rectó, criada y escola. Una persona que presenciá es fet mos diu que sa necessita molt de tilo per calmá es nirvis d'aquest sén-yó. Una espoca y aviso no oí y sa fuita.

No, homo, no; fes d'emöhins. Lo que's

Turc ha de manesté son dotei apostols d'uystre ben esporgats que, per torn, li fassen un sermó diari, per apagá s'hidrofobia que du devall es vestit y si aixó no basta que prediquen colectivament, y asseguram sa cura.

ES METJE CANTACLÀ

DE MOSCARI

moscari 31 de Enero de 1919

Apresiada Novia en este felis astona he tomado la ploma para matarte (huep no vá) digo para manifestarte mi bon astado de salut deseando que al llegar esta en tus manos te alles disgustando (vuy di) disfrutando de la peor.

Muy somerana quiero desir soberana señora mia el motivo de escribirte estas cuatro líneas es para desirte que me han dicho que estas trabajando digo fasteciendo con otro por lo tanto miro lo que despriesas, porque en que te digan que soy huin trutrup no es verdad soy un joven galancho y muero de pena de ver que me as avurrido por este motivo y otras te rego me contestes y me digas que puedo venir sin reselo y que sea lo mas pronto posible y traeras este corazon rompido de pena que asta contestacion estare en casa entonando esta cobla.

Fransisquita de mi vida yo te declaro mi amor a tiquieres acer bella flor

quien los jardines se cria

tu eres toda mi alegría

en cuanto de mis amores

fransisca de mil colores

estoy pensando con tí

dame de tu boca un si

que calmará mis dolores.

que abofetjá es dit senyó a resultas de sas, tals, pa-

raulas.

Mos n'enterem mes des misteri y vos ne darem conta enseguida que poguem.

UN QU'HEU SAP

PER ABÚS D'ORIGINAL

de cap a voltros y se Morena cuant el vé agafá sa nina que la tenia a demunt es carretó de dins sa portassa y heu dona a sas camas.

També es digna de teni en conta que sa vostra dona aquella nit tenia instalat un cos de vijilanci format per sas sigüents bellas persones:

Dues víudes (mare y fiya). Un'altra petitta qu'está a s'enfront des carre. Llevó un altre que te s'homo a Bonas Ayres y es seu nom es igual an alló qu'hey posan vi (barral) Y per final un'altra molt gran qu'es seu nom es igual an alló qu'hey ha dins un convent.

Aixó sou sas secretarias de sa vostra dona l'amo'n Toni, lo qu'es molt natural, porque es tets han de semblá a sas ollas.

DOS COMPAÑEROS

D'ESPORLAS

S'altre dia passá un fet sensacional.

Un senyó que per cert molts vegadas «jutje» envia a demená una atlota que viu amb en Pau Caparró fitsantli pes lloc de se entrevista ca na «María des Quinta».

S'atlota hey assistí peró en Pau Caparró desconfiant de sas inféccions des dit senyó la seguí y cuant tenian s'entrevisa si acostá y sentí varies paraulas, no sabem quinas, però suposam qu'eran grossas perque en Pau abofetjá es dit senyó a resultas de sas, tals, pa-

raulas.

Mos n'enterem mes des misteri y vos ne darem conta enseguida que poguem.

UN QU'HEU SAP

PER ABÚS D'ORIGINAL

Per abús d'original deixám de publicá un escrit d'Alaró, un de Felenitz, una poesia y dos articles de Redecció y una obra de xerimades.

DE ALGAIDA

Ell el Sr. Rectó d'aquest poble pareix que ha tornat cego. O be no letjí EN XERRIM de la setmana passada o bé s'ha fet mal den Pacol per no gastá unas cuantas pesetas amb oli durant aquests temps d'etersicis. ¿Que no li diguerem res? A pesá que per aquést predicadó no valia la pena de que ensenguessen es llums, perque per sentí bejenadas no importa sortí de canostra.

Lo únic que li porem agrahi es que diumenje a vespre lográs desberetá es ball qu'es tenia anunciat el cual se v'havé de suprimir. Y ara una pregunta. Ahont ha tróbat senyó Crespell que poden fé mes mal demunt un ball a la vista de tothom que a demunt un teatro que a mitjan funció sa quedí a las foscas. L'hey deman perque no fá molt de temps que a una funció que donaren es dignissims congregants casi la mitat dels públic quedá a las foscas y se figuri si en farían de sas sevas aquell esbart de tenrabots amb sa compañía de sas sevas tenrabots perque ni ha uns cuants que domés serquen fé ma de moix.

Per un altre vent donam sa mes cumplida enhora an el senyó Alcalde referent an es cisternó que hey ha an es corral des Matadero qu'está tot plé d'inmundicies y porquerías lo cual es un perjudici molt gros pe sa salut pública y aixó trop que sa mereix pronta compostura.

Podem doná gràcias a Deu que es dos pares des poble son inmejorables principalment es primé qu'hern anomenat que per vergonya no li deim lo qu'és.

Podem doná gràcias a Deu que es dos pares des poble son inmejorables principalment es primé qu'hern anomenat que per vergonya no li deim lo qu'és.

TONI Tafarrut siy de l'amo'n Xesc sebreu que noltros som dos companyeros que pasavam sa vetlada a una casa y mos temerem de s'alborot que feyan sa vostra nora que cridava amb veu alta y tota enfada deya:

—Surta mala pu...sa!

A lo que vos contestaveu: Domés som jo.

Pero moguereu tant de renou qu'es vostro vey l'amo'n Xesc sen va teme y sen va aná

4. Ha de teni bon caràcte de lletra y ha de sobre dibuixá moneyots.

5. S'ha d'entendre de Aritmética, Geografia y Geometria.

6. Ha d'aná ben afeytat, y no ho de d' llana an es clotell ni ha d'aná farsit de pel rucá.

S'individuo que desitji entrá en relacions amb sa tal atlota té que d' sa seva proposició an EN XERRIM y sa Dulcinea en cuestió triará des que mes li agradi.

El Sóller de la setmana passada feya sa seva fent propaganda per lo de Costitx.

Copava integro s'article d'en Tous y Maroto y dedicava a tal asunto un des seus descomunals dormisóns.

Mos sembla mentida qu'el Sóller haja volgut fé un papé tan ridicul com han fet es dos periódics palmesanos La Almudaina y s'Ultima Hora.

De bon gust mos agraderia sobre si an el Sóller l'han retribuit amb'algún regalo.

Apesá que diumenje passat fes un dia molt fred y bruscós, v'asse melta sa gent que va aná en es Port amb motiu de sa festa de Santa Apoloni.

Es tranvias anaven y venian abarrotats de passatjés, en Marieta tan estret anava a sa plataforma d'un tranvia que li varen rompe dues conxas des corsé.

Pobre Marieta!

PERFUMAUROS

amb sas esencias, extractos, locions, sabonis polvos, etc., etc, que venen a s'Imprenta Moderna, carré de sa Lluna, n.º 27.—SOLLE

A dins una barberia de Sóller passá un cas escepcional.

Resulta qu'hey ha un berbé a sa tal casa, que sempre pensa amb sas panades de Ca's Mut que son superiors, y a causa d'aquest pensa ni passá una com un covo.

Feyvós es contes qu'hey entrá un vey xeruc, amb barba y mostatxos diguent a nes barbés de marras:

—Afeytem sa barba.

Es barbé pensant amb sas endemoniadades panades agafá es rahó y enlloc d'affeyta sa barba an es dit vey li affeyta es mostatxos.

Aquest vey que los tenía molt julosos cuant ve que los s'hi havian tayats posá es crit an el cel y amb'un rahó volía taya es nás an es pobre barbaret qu'amb un susto de mort s'amaga a darrera éts homes.

Un xerrimós qu'hey havia, lográ arreglá la cosa, pero es desditxat vey, no volgué qu'es barbaret li affeytás sa barba per pò, segons digué, que per equivocació no li affeytas sas seyas.

ES TAL XERRIMOS.

Máquinas de COSEIR

Depósito de máquinas para coser y bordar de la acreditada marca

WERTHEIM RÁPIDA

Se admiten toda clase de reparaciones. Enseñanza de bordar gratis a los compradores de dichas máquinas.

Se venden instrumentos de música y piezas de música de todas clases.

GUILLERMO GALVO

Rectoria, 16.—SÓLLER

SÓLLER.—Tip. de Salvador Calatayud.